

„Vesterhavet“ og „Vestkysten“ under farlige Forhold kunne redde netop gennem Thyborønkanalen. Denne Grund maa vi heller ikke kimse ad. Men i den sidste Tid er der kommet en helt ny Grund til, som jeg gerne vil fremhæve, og det er en for mig meget glædelig. I Vinteren 1902—03 blev der med en enkelt stor Motorbaad prøvet Fiskeri udfor Thyborønkanal. Aaret efter var der 4. Hvor mange der var det næste Aar, kan jeg ikke sige bestemt, men nu er der 13, og inden Maanedens Udgang er der vist 15 store Fiskefartøjer, der drive Fiskeri fra Thyborøn Kanal. Af disse 15 ere de 5 Kuttere paa 30—40 Tons, og de øvrige ere Fartøjer paa indtil 20 Tons med Motorer paa omtrent 25 Hestes Kraft. Det kalder jeg en glædelig Udvikling, der er foregaaet ved Thyborøn Kanal. Det er min Tro, at i en nær Fremtid ville Fiskerne ikke spørge: Skulle vi fiske fra Skagen eller fra Esbjerg? men ville sige: Enten fiske vi fra et af de to Steder eller ved Thyborøn Kanal. Vi fiske der, hvor Fiskestimerne findes, og det er en bekendt Sag, at af disse tre Pladser ligger Thyborøn Kanal nærmest ved Fiskevandet. Jeg tvivler paa, at Finansudvalget har taget tilstrækkeligt Hensyn til — eller maaske har det ikke været vidende derom — denne Udvikling i Fiskeriet med større Fartøjer fra Thyborøn Kanal, for jeg synes dog, vi skulle betænke os to Gange, inden vi prøve paa at sætte en Stopper for et saadant Fiskeri, og det vilde det være ikke at vedligeholde Indløbet og Høfdebygningen.

Der har jo her i Rigsdagen været nedsat Kommissioner og udarbejdet Forslag om ret kostbare Vestkysthavne, som særlig skulde bruges til Fiskeriet. Her have vi en Havn, som er sejlbar, som er prøvet, og som har vist sig at kunne bruges. Jeg indrømmer, at der kunde trænges til, at der ret hurtigt blev gjort enkelte Forbedringer, navnlig ved Belysningen, som er mangelfuld, maaske ved smaa Ledefyr for Fiskerne. Og en Ting til vil ogsaa blive paatrængende i en nær Fremtid, nemlig en Udvidelse af Krik Havn og Lemvig Havn, for der er ikke Losse- og Liggeplads til alle de Kuttere, der fiske fra Thyborøn Kanal. Men det vilde jo kunne gøres med ringe Bekostning i Forhold til, hvad der er anvendt paa andre Steder for at give Plads for de større Baade, som ville gaa til Søs i Vesterhavet. Jeg beder Finansudvalget og den højtærede Minister have Opmærksomheden henvendt paa, at der virkelig her staar

meget paa Spil. Der staar paa Spil det, at miste eller vedligeholde det eneste Sted mellem Skagen og Esbjerg, hvorfra der virkelig kan fiskes med store Fartøjer, Kuttere og Motorbaade paa 25 Hestes Kraft og derover. Alle disse Forhold vilde jeg gerne, at det høje Finansudvalg og den højtærede Minister skulde tage under Overvejelse, ogsaa naar de overveje Betimeligheden af at skride til Bygning af Høfder ud for Bovbjerg. For skal Høfdebygningen staa i sin Helhed, skulle vi lige saa godt bevare Nr. 1 som alle de andre mellem Thyborøn Kanal og Nr. 1, og her ved Bovbjerg er der virkelig Fare for en Bagskæring af Nr. 1.

Den ærede Ordfører sagde: „For Bovbjergs Vedkommende er der Tvivl om, hvorvidt det vil kunne nytte at anlægge ny Høfder der; maaske vilde Diger langs Vandet være tilstrækkelige“. Hvad mener den ærede Ordfører med Diger langs Vandet? Ja, i godt Vejrlig, naar Havet er saadant, at, som vi sige, en Kat kan labe af det, kan det være godt med Diger langs Havet, men under den første Storm vil man ikke faa en Dags Fornøjelse af de Diger, men kun en Times, og maaske kun nogle Minutters. Nej, saaledes komme vi ikke om ved det, og det har Vandbygningsvæsenet heller ikke ment, men det har begyndt at lægge store Betonblokke op i Skraaningen ved Bovbjerg. Det var det, det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen) og jeg omtalte ved Finanslovens 1ste Behandling, og det ærede Medlem for Nørresundby (Jensen-Sønderup), min ærede Sidemand til venstre (Jensen-Knudstrup) og det ærede Medlem for Randers Landkreds (Bjerre) ville vist være enige med os i, at det ikke vil gaa i længden at blive ved med til Forlængelsen af Nr. 1 og op ad Bovbjerg, alt som Havet skærer sig ind i Bovbjergspidsen, at lægge Betonblokke, som falde ned hvert Aar og maa bygges op igen næste Aar. Det bliver for kostbart. Jeg tror, at den billigste Maade, hvorpaa vi kunne komme om ved denne Sag, vil være saa hurtigt som muligt at prøve at føre enten 2 eller 3 Høfder ud Syd for Høfde Nr. 1, og jeg er sikker paa, at de ærede Medlemmer, som jeg har nævnt, ogsaa tro dette. Der ved faa vi sikret os for Bagskæring. Vi maa dog ogsaa tage en lille Smule Hensyn til de Folk, som bo ved Bovbjerg. Deres Marker gaa bort, deres Huse maa flyttes, der er kun en kort Strækning tilbage, inden Bovbjerg skæres bort, inden Badehotellet, Kirken, Gaarde og Huse,